

Κατηγορία Β': Ποίημα

Γ' ΒΡΑΒΕΙΟ

Το δαχτυλίδιν

Μ: Μα, α κουμέρα μου Τταλλού, που ίσιωσες τζιαι πάεις,
 τζιαι είσαι ολοστόλιστη, στο κέντρον εν να πάεις...;
 Είσαι σαν τον καρνάβαλλον, λαλώ σου την αλήθεια,
 με το φουστάνιν που φορείς, τζιαι τούντα δαχτυλίδικια...!

 Γιώργος Επισκοπίδης

 Γυμνάσιο Αρχαγγέλου
 Λακατάμειας

Τμήμα Α5

Υπεύθυνη εκπαιδευτικός:

Σύλβια Νικολάου

Τ: Ούσσου, κουμέρα Μαρουλλού, χαπάριν μεν μας πάρουν,
 τουτούκκιν θα με κάμουσιν, κόμα τζιαι θα με γδάρουν...

Μεν με καθυστεράς καλό, τζιαι έσεις με τζιαι στέκω,
 ὀξύτερον οί γείτονες βλέπουν τῶν ἀλωπέκων...! *

Έτο επήα στον γιατρόν, κιλά μάγκου μου χάσω,
 τζιαι δαχτυλίδιν είπεν μου, πως πρέπει να περάσω...!

Μ: Χα... Αμμά, κουμέρα μου Τταλλού, αλλού πρέπει να μπούσιν,
 οί πάνω στα δάχτυλα, ούλλες να τα θωρούσιν...

Μες στο στομάσιιν θέλεις το, να κάμεις την δουλειάν σου,
 τζιαμαί πρέπει να το φορείς, να χάσεις τα κιλά σου...!

Τ: Ου, στραβάραν μου, κακόν, χαττάν που 'σιεν να πάθω,
 καλά που σε ετρακκαρα, τούτον για να το μάθω...

Φέρ' το ποτσίν που το γλυκόν, τζιείνο με τα καρύδκια...
 ν' αρκέψουμεν το μάσημαν, γλυκόν τζιαι δαχτυλίδιν...!

Μ: Μα, είνταν που λαλείς Τταλού, είντα 'κοψεν ο νους σου...;

Τι θα το κάμεις το γλυκόν, φκάλτα σιόρ, τζιαι ούσσου...!

Τ: Κουμέρα, δίχα κούντημαν, πε μου 'νταλος θα πάσιν,

Κατηγορία Β': Ποίημα

Γ' ΒΡΑΒΕΙΟ

τα δαχτυλίδκια που λαλείς, να κάτσουν στο στομάσιιν...;
Θαρκούμαι πως με το γλυκόν, καλά εν να τζιυλήσουν,
για να αρκέψουσιν δουλειάν, τζιαι να με βοηθήσουν...!

Μ: Ππεεε, τούτη λαλώ επέλλανεν, ο νους της εν δουλεύκει,
άλλα της είπεν ο γιατρός, τζι άλλα τούτη γυρεύκει...

Τ: Θαρκέσαι είμαι παλαβή, κουμέρα, για ξηάννω...;
Ότι μου είπεν ο γιατρός, τζι εγίωνη, τούτον κάμνω...
Τζιείνον πο 'ν εκατάλαβα, ήτουν πού να το βάλω...

Μ: Ππεε, πέρα βρέσειει, κουμέρα μου, καραμανιάν σιονίζκει,
ο νους σου εν μονόχνωτος, με στρίβκει, με γαϊζκει...!
Θαρκούμαι, μάσιεσ' άδικα, πούκουππα εν να γείρεις,
τζιαι εν θα κάμεις τίποτε, λαλώ σου, όνον κείρεις...!*

Μα, άκου δα 'νταν να σου πω, έχω σου άλλον τρόπον,
να χάσεις ούλλα τα κιλά, δίχα μεγάλον κόπον...
Ππέσε χαμαί κουμέρα μου, τα χάχχανα να 'ρκέψεις,
τζιαι τα κιλά θα φύουσιν, τούτον να το πιστέψεις...!
Κάπου εν που εδκιάβασα, το χάχχανον λαλούσιν,
εν ο φονιάς για τα κιλά, σαν το γιαλλίν λουβούσιν...!
Φάκκα χαμαί, χαχχάνιζε, λαλώ σου ούλλη μέρα,
να δεις πως φεύκουν τα κιλά, χωρίς κόπον, κουμέρα..!
Φάρμακον ένι της ζωής, το γέλιον, έτσι γράφουν,
τζιαι να το πίννουν ούλοι τους, πρέπει για να το μάθουν...!

Πηγή:

Αθήναιος, Δειπνοσοφισταί. Παροιμιαί, μετάφρ. Σ. Γκιργκένης

1. Ὄξύτερον οἱ γείτονες βλέπουσι τῶν ἀλεπέκων.

Πιο καλά από τις αλεπούδες βλέπουν οι γείτονες.

2. Ὄνον κείρεις.

Γαϊδούρι κουρεύεις. – Για πράγματα ακατόρθωτα και ανύπαρκτα.

